

»Um samfelagið skal broytast, so mugu føroyingar standa saman um uppgávuna at geva hvør øðrum javnrættindi og ein so virknan gerandisdag sum gjørligt«

Tóra við Keldu

Bygdaleiðir

Kalla ein spaka fyri ein spaka

Næstu ferð bussleiðirnar hjá Bygdaleiðum verða bjóðaðar út, eiga krøv verða sett til at teir eisini kunnu taka fólk í koyristóli. – Verandi bussar eru ikki egnaðir til fólk í koyristóli. Har kunnu vit gott bara kalla ein spaka fyri ein spaka, sigur samferðsluleiðarin á Strandferðsluni

Ein av av stóru avbjóðingunum hjá fólki í Føroyum, ið bera brek, er at sleppa aftur og fram við almenna ferðasambandinum. Serliga at koyra við Bygdaleiðum er ein stór avbjóðing, tá verandi bussar hjá Bygdaleiðum ikki eru roknaðir til at taka móti fólki í koyristóli. Hetta ásannar samferðsluleiðarin á Strandferðsluni, Jens Petur Brattalið, er ein trupulleiki.

– Trupulleikin er tann, at tá ruturnar hjá Bygdaleiðum vórðu bjóðaðar út seinast, eru ongar treytir settar til veitararnar um, at bussarnir eisini skuldu vera roknaðir til fólk í koyristóli. Hvi soleiðis er, veit eg ikki. Men teir bussarnir, sum í dag koyra millum bygdin eru sokallaðir »komfort-

bussar«, og teir eru ikki líka sum nógvir av býarbussunum, har tú kanst sleppa inn í bussin næstan í vegg, greiðir Jens Petur Brattalið frá.

Um onkur, sum situr í koyristóli, skal við Bygdaleiðum, mugu tey tí hjálpast inn og úr bussinum av bussføraranum. Og tað er ein hjálp, tey eisini veita í dag.

Jens Petur Brattalið sigur tó at hetta er eitt krav, ið eigur at vera sett veitarunum, næstu ferð at leiðirnar hjá Bygdaleiðum verða bodnar út.

– Hetta eiga vit at hugsa inn í komandi útbjóðingartilfar, sigur samferðsluleiðarin á Strandferðsluni.

Strandferðslan

Bøta um viðurskifti fyri milliónir

Á nøkrum av smærru útoyggjunum er ógvuliga trupult at gera tað høgligari hjá fólki, ið bera brek, at koma í land. Men á fleiri av strandfaraskipunum eru ábøtur gjørdar, ið lætta munandi um hjá fólki í koyristóli

RÓGVI NYBO

A Strandfaraskipum Landsins hava tey seinastu árin sett størri fokus á at bøta um atkomuviðurskiftini hjá fólki, ið bera brek. Ikki bert tá hugsað verður um at byggja nýtt, men eisini tá tað ræður um at bøta um viðurskiftini á teimum verandi og ofta eldri strandfaraskipunum.

– Vit hava roynt at bøtt um viðurskiftini á nøkrum av okkara skipum, sigur Jóhan Petur Abrahamsen, rakstrarleiðari hjá Strandfaraskipum Landsins.

Rakstrarleiðarin ásannar, at tey sjálvandi eru avmarkað av, at Strandfaraskip Landsins bert hava tey verandi skipini, og at tí mugu arbeiða innanfyri verandi karmar. Men á fleiri av teimum nú eldru skipunum eru ábøtur gjørdar, ið gera tað munandi lættari hjá eitt nú fólki í rullistóli at nýta tænasturnar.

Lyftu upp í salongina

– Eitt nú á Ternuni, sum nú siglir til Nólsoyar, hava vit innrættað bildekið soleiðis, at ein bilur sleppur umborð, og ein brúkarar í koyristóli sleppur úr bilinum uttan trupulleikar. Síðani settu vit eina lyftu í og hava umbygt panelið til nýtslu av lyftuni, soleiðis at ein persónur í koyristóli kann nýta hana uttan hjálp. Hetta ger, at brúkarin nú kann sleppa umborð og heilt upp í salongina uttan at hava tørv á hjálp frá øðrum, greiðir Jóhan Petur Abrahamsen frá.

Tilsamans nýtti Strandferðslan umleið tvær milliónir krónur til hesar umbyggingarnar.

Eisini umborð á Teistanum var upprunaliga ein lyfta av dekkinum og upp til salongina. Men her er trupulleikar við, at panelið ikki er brúkaravinarligt. Men tá ber til at boða frá áðrenn, og tá hjálpir ein av manningini til við lyftuni og fær persónin upp í salongina.

Á strandfaraskipinum Rituni, ið nú siglir til Svínøyar og Fugloyar, eru eisini umbyggingar gjørdar, soleiðis at hæddin kann passast til á rampuni, og tískil er høgligari at sleppa umborð og í land aftur við koyristóli.

Trupult við hinum útoyggjunum

Jóhan Petur Abrahamsen ásannar, at tá tað kemur til at sleppa eitt nú til Skúvoyar og Mykinesar við báti, eru viðurskiftini munandi verri.

– Har hava vit trupulleikar við, at atkomuviðurskiftini eru sum tey eru. Her eru vit tengd av náttúruni og veðrinum, og tað er neyðugt at passa sær lögir og leypa í land, og tað sigur seg sjálvt ber ikki til hjá rørslutarnaðum, sigur Jóhan Petur Abrahamsen.

Her vísir hann tó á, at Strandferðslan hevur eina fasta avtalu við tyrluna hjá Atlantsflogi um rutuflúgvinn til útoyggjar, og tí ber kortini til, við góðari hjálp, at sleppa til útoyggjarnar, um ein situr í koyristóli, hóast tað ikki er gjørligt at sigla við strandfaraskipunum.

Fast avloysaraskip hevði gjørt mun

Jóhan Petur Abrahamsen, rakstrarleiðari á Strandferðsluni, greiðir eisini frá, at tá tey hava avloysaraskip inni, meðan okkurt av hinum skipunum er á beding, royna tey sum frægast at gera landgongdir og brúgvar so brúkaravinarlig sum gjørligt. Tó fáa tey ikki gjørt permanentar broytingar á tey skipini, sum tey leiga inn, og tí kann verða neyðugt at klára seg sum frægast við hjálp frá manningini, meðan avloysaraskip eru inni.

– Her hava vit so eina avmarking. Tí hevði tað verið ynskiligt við einum føstum avloysaraskipi, sum vit áttu, og tí eisini kundu gjørt umbyggingar í, soleiðis at fólk, ið bera brek, finga so góð kor sum gjørligt, sigur Jóhan Petur Abrahamsen.

RÓGVI@SOSIALURIN.FO

RÓGVI@SOSIALURIN.FO